

ప్రతి పాఠశాల విద్యార్థిని

371

5205

బ్రాహ్మ వి వా హ వి ధా న ము .

ఇతి

కందుకూరి వీరేశలింగముచే

ప్రకటింపఁబడి

యన్. గుడ్డేశ్వరరావు ప్రదర్శనాకి

శ్రీ చింతానుకీర్తి ప్రాశస్త్యాలయము

ముద్రించి బహుళి.

రాజమహే ద్రవరము.

28-7-09.

దీనివెల 2 అణాలు.

బ్రాహ్మవివాహవిధానము.

—:0:—

భగవత్స్మరణము.

1. అగ్నియందును, జలమునందును, ఓషధులయందును, వృక్షములయందును, సమస్తలోకమునందును, ఏదేవుఁడు వ్యాపించియున్నాఁడో ఆదేవునకు సమస్కారము; సమస్కారము.
 2. ప్రాణము, మనస్సు, సర్వేంద్రియములు, ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, సమస్తమును ధరించెడుభూమి, ఈతనివలన పుట్టుచున్నవి.
 3. ఈతనిభయమునలన అగ్ని వేడిమినిచ్చుచున్నది; నూర్చుఁడు వేడిమి నిచ్చుచున్నాఁడు; మేఘుఁడును వాయువును విదవచియైనవ్యూతువును పరుగిడుచున్నవి.
-

౧. యోదేవ్రాగ్నో యోహ్ను యోవిశ్వంభువన మావివేశ
య ఓషధీషు యోవనస్పతిషు తస్మై దేవాయ సమోనమః.—
౨. ఏతస్మా జ్జాయతే ప్రాణో మన సర్వేంద్రియాణిచ
భం వాయు ర్జ్యోతి రాషః పృథివీ విశ్వస్యధారిణి.—
3. భయాదస్యాగ్నిస్తపతి భయాత్తపతి సూర్యః
భయా దింద్రశ్చ వాయుశ్చ మృత్యు ర్ధావతి పంచమః.—

౪. ఎవ్వఁ డొక్కఁడో, వర్ణరహితుఁడో, శక్తియోగమువలన ప్రయోజనమును దెలిసి బహువిధములుగా ననేకవర్ణముల నిచ్చుచున్నాఁడో, అంతమందును ఆదియందును విశ్వమును వ్యాపించి యున్నాఁడో, ఆదేవుఁడు మనకు మంచిబుద్ధిని నమకూర్చును గాక!

౫. ఎవరిహృదయమునందు మంగళాశ్రుతుఁడను పాపనంహరుఁడును నైన భగవంతుఁ డుండునో వారికెప్పుడును ఏకార్యమునందును అమంగళ ముండదు.

౬. సర్వలోకేశ్వరునకు నమస్కారము; పరమేశ్వరునకు నమస్కారము; సర్వశుభప్రదాయకునకు నమస్కారము; విఘ్ననివారకునకు నమస్కారము; శ్రీపరబ్రహ్మమునకు నమస్కారము.

౪. య ఏకోవర్ణో బహుధా శక్తియోగాత్
వర్ణా ననేకాన్ని హితార్థో దధాతి
వీచైతి చాంతే విశ్వ మాదా నదేవః
ననోబుద్ధ్యా శుభయా సంయునక్తుః—

౫. సర్వదా సర్వకార్యేషు నాస్తి తేషా మమంగళం
ఏషాంహృద్భిః భగవో మంగళాయతనం హరిః—

౬. సర్వజగదీశ్వరాయ నమః, పరమేశ్వరాయ నమః, సర్వమంగళప్రదాయకాయ నమః, విఘ్ననివారకాయ నమః, శ్రీపరబ్రహ్మణే నమః.

స్వస్తి పుణ్యాహవచనాదికము.

- కన్యావ్రదాత— 2. ఆకాశమునందువ్యాపించినపదార్థములనునేతము
చూచునట్లే జ్ఞానులు సర్వవ్యాపకుఁ డైనవశ
మేశ్వరునిపరమపదమును నణాచూచుచున్నారు.
౩. కుటుంబసహితముగా మహాజనులకు నమస్కా
రముచేసి, యాశీర్వచన మపేక్షించు చున్ననాకు
చేయఁబోవు చున్నవివాహకార్యమునందు మీరు
శుభము పలుకుదురుగాక!

నభ్యులు— ౯. ఆయుష్మంతుఁడ వై ననీకుశుభము(అగునుగాక!).

- కన్యావ్రదాత— ౧౦. చేయఁ బోవుచున్నవివాహకార్యమునందు మీరు
పుణ్యాహము పలుకుదురుగాక!

నభ్యులు— ౧౧. పుణ్యాహ మగునుగాక!

- కన్యావ్రదాత— ౧౨. చేయఁబోవు చున్నవివాహకార్యమునందు మీరు
సమృద్ధిని పలుకుదురుగాక!

2. ఓం, తద్విష్ణోః పరమంపదం సదా పశ్యంతి సూర
యః దివీన చక్షు రాతతం —

౩. మహ్యం సహకుటుంబాయ మహాజనాన్నమస్త్మా
ర్వాణాయ ఆశీర్వచన మపేక్షనూణాయ కరిష్య
మాణవివాహకర్తృణీశ్వస్తీస్తీతిభవంతో బ్రువంతు!

౯. ఓం, ఆయుష్మతే స్వస్తి!

౧౦. కరిష్యమాణవివాహకర్తృణి పుణ్యాహం భవంతో
బ్రువంతు!

౧౧. ఓం, పుణ్యాహం!

౧౨. కరిష్యమాణ వివాహకర్తృణి ఋద్ధిం భవంతో
బ్రువంతు!

సభ్యులు—౧౩. సమృద్ధి కలుగునుగాక!

శాంతికలుగునుగాక! పుష్టికలుగునుగాక! తుష్టి
కలుగునుగాక! వృద్ధికలుగునుగాక! అవిఘ్నము
కలుగునుగాక! ఆయుస్సుకలుగునుగాక! ఆరో
గ్యముకలుగునుగాక! కార్యములందు మంగళ
మగునుగాక! సత్కర్త సమృద్ధి కలుగునుగాక!
కీడుతొలగునుగాక! ఏదిపాపమోయదిపృతిహత
మగునుగాక! ఏదిశ్రేయస్సోయదియగునుగాక!

వరణము.

కన్యాదాత.—౧౪. ఇదిగోఅర్ఘ్యము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుడు.—౧౫. అర్ఘ్యమును ప్రతిగ్రహించు చున్నాను.

కన్యాదాత.—౧౬. ఇదిగోవస్త్రము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుడు.—౧౭. వస్త్రమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

కన్యాదాత.—౧౮. ఇదిగోఉంగరము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుడు.—౧౯. ఉంగరమును ప్రతిగ్రహించు చున్నాను.

౧౩. ఓం, ఋభ్యతాం!

శాంతిరస్తు! పుష్టిరస్తు! తుష్టిరస్తు! వృద్ధిరస్తు!
అవిఘ్నమస్తు! ఆయుష్యమస్తు! ఆరోగ్యమస్తు!
శివం కర్తాస్తు! సత్కర్త సమృద్ధిరస్తు! ధర్త సమృ
ద్ధిరస్తు! అరిష్టవిరసనమస్తు! యత్పాపం తత్పృతి
హతమస్తు! యశ్చేద్యమస్తానమస్తు!

౧౪. ఓం, ఇద మర్ఘ్యం ప్రతిగ్రహ్యతాం.

౧౫. అర్ఘ్యం ప్రతిగ్రహ్యమి.

౧౬. ఓం, ఏష పరిచ్ఛదం ప్రతిగ్రహ్యతాం.

౧౭. పరిచ్ఛదం ప్రతిగ్రహ్యమి.

౧౮. ఓం, అంగుళీయం ప్రతిగ్రహ్యతాం.

౧౯. అంగుళీయం ప్రతిగ్రహ్యమి.

కన్యాశాత. — ౨౦. బ్రహ్మము సత్యము.

ఇప్పుడు, ఈ — మానమునందు, సూర్యుడు
 ఈ — రాశియందుండఁగా, ఈ — పక్షమునందు,
 ఈ — తిథియందు, ఈ — — వాసరమున,
 ఈ — గోత్రమును — — ప్రవరయునుగల యీ
 తని — — మునిమనుమరాలును, ఈ — — గోత్ర
 మాను — ప్రవరయుగలయీతని — — మనుమ
 రాలును, ఈ — గోత్రమును — ప్రవరయుగల
 యీతని — — కొమారియు, ఈ — — గోత్ర
 మును — ప్రవరయుగల శ్రీ — దేవియనుకన్యను
 శుభబ్రాహ్మవివాహముచేత దానముచేయుటకై
 యీ యర్హ్యుడుతచేత నర్పించి భద్రుడవైన
 నీన్ను వరునిగా వరించు చున్నాను.

వరుడు. — ౨౧. నేను వరింపఁబడినవాడ నైతిని.

౨౦. ఓం తత్సత్.

అద్య, అముకే — — షూసి, అముక — రాశిస్థే
 భాస్కరే, అముక — పక్షే, అముక — క్షిణే,
 అముక — — వాసరే, అముక — — గోత్రస్య
 అముక — ప్రవరస్య అముకస్య — — ప్రపౌత్రం,
 అముక — గోత్రస్య అముక — ప్రవరస్య అము
 కస్య — — పౌత్రం, అముక — — గోత్రస్య
 అముక — — ప్రవరస్య అముకస్య — — పుత్రం,
 అముక — గోత్రాం అముక — — ప్రవరాం శ్రీ
 అముకీం — దేవీకన్యాం శుభబ్రాహ్మవివాహేన
 దాతుం ఏభిరర్హ్యదిభి రభ్యర్చ్య వరత్వేన భవం
 తం భట్టం వృణే.

౨౧. ఓం, వృతోస్తి.

పరస్పరాంగీకారము.

ఆచార్యుడు—౨౨. శ్రీమాన్ —ఆర్య! శ్రీమతియీ—దేవీనిపట్ని నిగా
గ్రహించుటకు నీవు కృతనంకల్కుడ వయినావా?

వరుడు—౨౩. అయినాను.

ఆచార్యుడు—౨౪. శ్రీమతి—దేవీ! శ్రీమాన్—ఆర్యుని పతినిగా
గ్రహించుటకునీవు కృతనంకల్కురాలవయినావా?

వధువు—— ౨౫. అయినాను.

ఈశ్వరోపాసనము.

—౨౬. బ్రహ్మచూ నత్యస్వరూపమైనది, జ్ఞానా త్కమైనది,
అంతములేనిది, ఆనందస్వరూపమైనది, శాంత
మైనది, ముగ్ధస్వరూపమైనది, అద్వితీయమైనది,
పరిశుద్ధ పరహితమైనది.

—౨౭. శ్రీమన్ —ఆర్య! కింత్వమేతాం శ్రీమ
తీ మమకీం—దేవీమ్ పత్ని త్వేన గ్రహీతుం కృత
నకల్పః?

—౨౮ ఓం. కృతనంకల్పాస్తి.

—౨౯ శ్రీమత్యముకీ — దేవీ! కింత్వమిమం శ్రీమంత మ
మకీరి—ఆర్యం పతిత్వేన గ్రహీతుం కృతనం
కల్పా?

—౩౦. ఓం కృతనంకల్పాస్తి.

—౩౧. సత్యం జ్ఞానమనంతంబ్రహ్మచనందరూప మమృతం
యద్విభాతి శాంతం శివ మద్వైతం శుద్ధ మపాప
విద్యమ్.

౨౭. నత్స్వరూపుఁడవును జగత్కారణుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము; జ్ఞానస్వరూపుఁడవును సర్వ లోకాశ్రయుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము; అద్వైతతత్వమవును ముక్తిదాయకుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము; సర్వవ్యాపియు శాశ్వతుఁడును అగు బ్రహ్మమునకు నమస్కారము.

౨౮. నీవైక్కుఁడవే శరణ్యుఁడవు; నీవైక్కుఁడవే వరేణ్యుఁడవు; నీవాక్కుఁడవే జగత్పాకుఁడవు స్వప్రకాశుఁడవు; నీవాక్కుఁడవే జగత్కర్తృవు రక్షకుఁడవు సంహర్తృవు; నీనైక్కుఁడవే సర్వశ్రేష్ఠుఁడవు నిశ్చలుఁడవు నిర్వికల్పుఁడవు.

౨౯. నీవు భయములకు భయంకరుఁడవు; భీషణములకు భీషణుఁడవు; ప్రాణులకు గతిపి; పావనులకు పావనుఁడవు; మహాస్మతపదములకు నియామకుఁడవు; నీవాక్కుఁడవే శ్రేష్ఠులకు శ్రేష్ఠుఁడవు; రక్షకులకు రక్షకుఁడవు.

౨౭. నమస్తే సతే తే జగత్కారణాయ నమస్తే చితే సర్వలోకాశ్రయాయ నమోద్వైతతత్వాయ ముక్తిప్రదాయ సమ్మోబ్రహ్మణే వ్యాపినే శాశ్వతాయ.

౨౮. త్వమేకం శరణ్యం త్వమేకం వరేణ్యం త్వమేకం జగత్పాలకం స్వప్రకాశం త్వమేకం జగత్కర్తృ పాతృప్రహర్తృ త్వమేకం పరం నిశ్చలం నిర్వికల్పమ్.

౨౯. భయానాం భయం భీషణం భీషణానాం గతిః ప్రాణినాం పావనం పావనానాం మహాస్మతైః పదానాం నియన్తృ త్వమేకం పరేషాపరం రక్షణం రక్షణానాం.

30. మేము నిన్ను స్థరించెదము; మేము నిన్ను భజించెదము; జగత్సాక్షిరూపుడవగు నీకు నమస్కరించెదము; సత్స్వరూపుడవును ఆద్వితీయుడవును ఆదికారణుడవును నిరాలంబుడవును ఈశ్వరుడవును పాపసముద్రమున కోడవును అగు నిన్ను శోణిండు చున్నాము.

31. అసత్తునుండి మమ్ము సత్తును పొందింపుము; అంధకారమునుండి మమ్ము తేజస్సును పొందింపుము; మృత్యువునుండి మమ్ము అమృత త్వమును పొందింపుము; ఓస్వప్రకాశుడా! మాకు నీప్రకాశమానుప్రకటింపుము; ఓపరమేశ్వరా! నీకరుణాముఖము చే మమ్ము సర్వదా కాపాడుము.

30. వయంత్యాం స్థరామో వయంత్యాంభజామో
వీయర్థిత్వాం జగత్సాక్షిరూపం నమామః స దేకం
నిదోనం నిరాలంబ మీశం భవాంభోధిపాతం
శరణ్యం వ్రజామః.

31. అనతో మానద్గమయ తమసో మాజ్యోతిర్గమయ
మృత్యోర్తామృతం గమయ ఆవిరావీర్త వధి రుద్ర
య తేదక్షిణం ముఖం తేన మాంపాహినిత్యమ్.

కన్యాదానము.

32. సద్గుణ సంపన్నురాలును స్వర్ణాభరణభూషితురాలును నగు కన్యను ఉభయల హితమును గోరి విద్యావంతుడ వగునీ కిచ్చు చున్నాను.

33. విశ్వంభరుడును సర్వశక్తుడును నగు ప్రభువీకర్తయందు సాక్షియయియుండఁగా ధర్మార్థవృద్ధికొఱకు ఈకన్యను నీకు దానము చేయుచున్నాను.

34. ఇప్పుడు, ఈ—సంవత్సరమున, ఈ—మాసమునందు, సూర్యుడు ఈ—రాశియందుండఁగా, ఈ—పక్షమున, ఈ—తిథియందు, ఈ—వారమున, ఈ—గోత్రముగల యీశ్వరప్రీతికామ్యుడనై ననేను, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుగల యీతని—ప్రపౌత్రుఁడును, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుగలయీతని—పౌత్రుఁడును,

32. కన్యాం సద్గుణసంపన్నాం కనకాభరణై ర్యుతాం విద్యాన్తుభ్యంప్రదాన్యామి ఉభయార్హితకామ్యయా.

33. విశ్వంభర సర్వశక్తిః సాక్ష్యస్థిన్ కర్తప్రభుః ఇమాంకన్యాంప్రదాన్యామితుభ్యంధర్మవృద్ధయే.

34. అద్య, అముకే సంవత్సరే, అముకే—మాసి, అముకే—రాశిస్థే భాస్కరే, అముక—పక్షే, అముక—తిథౌ, అముక——వానరే, అముక—గోత్రః శ్రీఅముకః—ఈశ్వరప్రీతికామౌ అహం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—ప్రపౌత్రాయ, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పౌత్రాయ,

ఈ — గోత్రమును — ప్రవరయుఁగల యీతని —
 పుత్రుఁడును, ఈ — గోత్రమును — ప్రవరయుఁ
 గలిగి బ్రహ్మనిష్ఠుఁడవును బ్రాహ్మణుఁడవును వరుఁ
 డవును అయిన — అనునీకు, ఈ — గోత్రమును —
 ప్రవరయుఁగల యీతని — ప్రపాత్రియు, ఈ —
 గోత్రమును — ప్రవరయుఁగల యీతని — ప్రాత్రి
 యు, ఈ — గోత్రమును — ప్రవరయుఁగల యీ
 తని — పుత్రియు, ఈ — గోత్రమును — ప్రవర
 యుఁగల యీ — దేవియను సాలంకారయు అరో
 గిణియు సుశీలయు వస్త్రాచ్ఛాదితయు నైన యీ
 న్యను దానము చేయుచున్నాను.

అముక — గోత్రస్య — ప్రవరస్య, అముకస్య —
 పుత్రాయ అముక — గ్రోతాయ, అముక — ప్రవ
 రాయ, శ్రీఅముకాయ — వరాయ, బ్రహ్మనిష్ఠ
 బ్రాహ్మణుఁడుభ్యం, అముక — గోత్రస్య, అము
 క — ప్రవరస్య, అముకస్య — ప్రపాత్రిం, అము
 క — గోత్రస్య, అముక — ప్రవరస్య, అము
 కస్య — ప్రాత్రిం, అముక — గోత్రస్య, అము
 క — ప్రవరస్య, అముకస్య — పుత్రిం, అము
 క — గోత్రం, అముక — ప్రవరాం, శ్రీఅ
 ముకీం — దేవీం, సాలంకారాం, అరోగిణీం, సుశీ
 లాం, వాసనాచ్ఛాదితాం, ఏనాం కన్యాం,
 సంప్రదే.

31. ఈ కన్య ధర్మార్థకామసిద్ధికొఱకు విద్యావంతుడైన నీకు నాచే నియ్యబడినది. ధర్మమునందును అర్థమునందును భోగమునందును నీ వీమె శతిక్రమించి చరింపఁ గూడదు.

వరుడు

32. అతిక్రమించి చరింపఁగల వాడనుకాను. పాణిగ్రహణము.

వరుడు—

32. (తన చేతితో వధువుచేయిపట్టుకొని) నేను సౌఖ్యగ్యము కొఱకు నీహస్తమును గ్రహించుచున్నాను. ఆలాగున నీవు యావజ్జీవమును నాతోడఁ గూడ నుందువుగాక!

33. ప్రేమ ప్రేమనిచ్చెను. ప్రేమ దాత, ప్రేమ ప్రతిగృహీత, ప్రేమచేతనిన్ను ప్రతిగ్రహించుచున్నాను. ధర్మసిద్ధికొఱకును నుభసిద్ధికొఱకును కన్యవైన నిన్ను ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

31. తుభ్యం విద్యన్ మయాధర్మధర్మకామార్థసిద్ధయే ధర్మేచ్ఛార్థేచ కామేచ సౌతిచరితవ్యాత్వయేయమ్.

32. నాతిచరిష్యామి.

32. ఓం. గృహ్ణామి తే సౌభగత్వాయ హస్తం మయాపత్యా జగదప్టిర్యధాసః.

33. ప్రేమాప్రేమ్నోదాత్. ప్రేమాదాతా, ప్రేమా ప్రతిగృహీతా; ప్రేమ్నా త్వం ప్రతిగృహ్ణామి.

మంగళసూత్రధారణము.

3౯. ఓ సౌభాగ్యవతి! నా ప్రేమచిహ్నముగా ఈ మంగళ
సూత్రమును నీకు కంఠమునందు కట్టుచున్నాను.
నాతోడఁగూడ ధర్మమార్గమున చరింపుము.
వివాహబంధము.

(వధూవరుల బట్టకొనలు ముడివై చినమీఁదట.)

౪౦. సత్యగ్రంథిచేత ను నస్సును హృదయమును నీకు
బంధించుచున్నాను. నాయొక్క యీహృదయ
ము నీహృదయమగునుగాక! నీయొక్క యీహృ
దయము నాహృదయమగునుగాక! ఈ ప్రకార
ముగా కూర్చుబడిన మనహృదయములు పరమే
శ్వరునివగునుగాక!

౪౧. పవిత్రుడైన పరమేశ్వరుఁడు సాక్షిగా శ్రీమతి
వైన—అనునిన్ను నేను ఇప్పుడు ధర్మపత్నినిగా
స్వీకరించుచున్నాను.

వధువు—

౪౨. పవిత్రుడైన పరమేశ్వరుఁడు సాక్షిగా శ్రీమతుఁ
డవైన—అను నిన్ను నేనిప్పుడు ధర్మపతినిగా
స్వీకరించుచున్నాను.

3౯. మాంగళ్యతంత్ర మేతం తేషామప్రేమనీలధామ
కంఠే బధ్నామి సుభగే ధర్మచరమయా సహ.

౪౦. ఓం బధ్నామి సత్యగ్రంథినామనశ్చహృదయంచ తే.

ఓం. యదేతత్ హృదయం మమ తదస్తు హృదయంతవ;

యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తు హృదయం మమ.

య ఏ తే హృదయే నా స్తాముభయోరీశ్వరస్య తే.

౪౧. పవిత్రపరమేశ్వరస్య సాక్షి త్వేన శ్రీమతీమమ కీం...

త్వా మహమ్ అద్య ధర్మపత్నీ త్వేన స్వీకరోమి.

౪౨. పవిత్రపరమేశ్వరస్య సాక్షి త్వేన శ్రీమంత మమ కం

త్వ మహ మద్య ధర్మపతి త్వేన స్వీకరోమి.

వరుడు—

౪౩. సంపదయందును అపదయందును సుఖమునందు
ను దుఃఖమునందును ఆరోగ్యమునందును రోగ
మునందును నీతేమనంపాదనమునందు యత్నిం
చువాడ నయ్యెదను.

వధువు—

౪౪. సంపదయందును అపదయందును సుఖమునందు
ను దుఃఖమునందును ఆరోగ్యమునందును రోగము
నందును నీతేమనంపాదనమునందు యత్నించుదాన నయ్యెదను.

వరుడు—

౪౫. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయ మగును
గాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయ
మగునుగాక! ఈప్రకారముగా కూర్చబడిన మన
హృదయములు పరమేశ్వరుని వగునుగాక!

వధువు—

౪౬. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయమగును
గాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయమగు
నుగాక! ఈప్రకారముగా కూర్చబడిన మనహృద
యములు పరమేశ్వరుని వగునుగాక!

౪౩. సంపది విపది, సుఖే దుఃఖి, సుస్థతాయా మసుస్థతా
యాంచ, తవమంగళసాధనే యత్నవా నస్తి.

౪౪. సంపది విపది, సుఖే దుఃఖి, సుస్థతాయా మసుస్థతా
యాంచ తవమంగళసాధనే యత్నవత్సస్తి.

౪౫. ఓం. యదేతత్ హృదయం మమ తదస్తు హృదయంతవ,
యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తు హృదయం మమ;
యవ తే హృదయే నౌస్తా ముభయో రీశ్వరస్య తే.

౪౬. ఓం. యదేతత్ హృదయం మమ తదస్తు హృదయంతవ,
యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తు హృదయం మమ;
యవ తే హృదయే నౌస్తా ముభయో రీశ్వరస్య తే.

వయోదయ—౪౭. నీవు నాసఖురాలవు కమ్ము. నేను నీకు సఖుడనయ్యెదను. మనసఖ్య మెప్పుడును భంగము నొందకుండునుగాక!

సువు— ౪౮. నీవు నాసఖుడవుకమ్ము. నేను నీకు సఖురాలనయ్యెదను. మనసఖ్య మెప్పుడును భంగము నొందకుండునుగాక!

ప్రార్థన.

సూర్యులు— ౪౯. ఓయీశ్వరా! ఈప్రతిజ్ఞలను పరిపాలించుటయందు మాకు సహాయుడవు కమ్ము.

నవ్వువది.

[ఒక్కొక్కపాదము పెట్టునవ్వుడు భర్త యొక్కొక్కయువదేశము చేయవలెను.]

౫.—1. ఈశ్వరలాభముకొరకు మొదటియడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ననుసరించుదానవుకమ్ము.

౪౭. నశ్చిభవ త్వం నను తే భవామి
సఖా, ప్రభిద్యేత ససఖ్య మావయోః.

౪౮ సఖాభవత్వం నను తే భవామి
సఖీ, ప్రభిద్యేత స సఖ్య మావయోః

౪౯. రక్షణోస్యఃప్రతిజ్ఞాయాః సహాయోభవమేవభాః.

౫.—1. ఓం. ఈశే ఏకవదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

2. బలలాభముకొఱకు రెండవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను సరించుదానవు కమ్ము.

3. నియమపాలనము కొఱకు మూడవ యడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను సరించుదానవుకమ్ము.

4. సుఖలాభముకొఱకు నాలవ యడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను సరించుదానవుకమ్ము.

5. సంతానలాభముకొఱకు ఐదవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను సరించుదానవుకమ్ము.

6. సంపల్లాభముకొఱకు ఆఠవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను సరించు దానవుకమ్ము.

7. ఏడవయడుగును పెట్టి నాకు సఖురాలవు కమ్ము. నేను నీసఖ్యమును పొందుచున్నాను.

ఆచార్యోపదేశము.

౫౦—1. (వధూవరులనుగూర్చి) ఇప్పుడు మంగళస్వరూపుఁడును కరుణామయుఁడును నై నవరమేశ్వరునియొక్క ప్రసాదమువలన నాతని

2. ఓం. ఊర్జే ద్విపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

3. ఓం. వ్రతాయ త్రిపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

4. ఓం. మయోభ వాయచతుష్పదీభవ సామామనువ్రతాభవ.

5. ఓం. ప్రజాభ్యః పంచపదీ భవ. సామామనువ్రతా భవ.

6. ఓం. రాయస్యోపాయషట్పదీభవ. సామామనువ్రతాభవ.

7. ఓం. సఖా నప్త పదీ భవ. అహం తవసఖ్యం లభే.

౫౧—1. అద్య మంగళస్వరూపస్య కరుణామయస్య వరమేశ్వరస్య ప్రసాదాత్ తస్యపవిత్రే సన్నిధానేవివాహశృంఖలేన యువామాబధ్ధౌ. అద్యావధిన్య స్యైవ సుఖోన్నతిం మనసినిధాయ

పవిత్రనన్నిభానమునందు వివాహ శృంఖలముచేత మీకు
 కట్టబడినారు. ఇప్పటివఱకును న్వసుభోక్తని మాత్రమే
 మనస్సునొ నుంచుకొనియే కాకీజీవనమార్గముననంచరించితిరి.
 ఇప్పుడు వివాహసంబంధజనితమైన గురుతరభారము మీ
 హస్తమునందు పెట్టబడినది. ఇప్పుడు మీకు సంసారము
 యొక్క మొదటి మెట్టుమీఁద కాలుమోపితిరి. అవధానముతో
 ముందుకు నడుచువారగుదురుగాక! దీనిమార్గము అతిదుర్గ
 మములు; దీనియాశలగుంపులు అపరిమితములుగా నున్నవి.
 ఎప్పుడును సాంసారికమోహజాలముచేత చుట్టబడినవారు
 కాకుండులాగున హెచ్చరిక గలవారగుదురుగాక! సాంసా
 రికసుఖసంపత్తికొఱకు నర్వసుఖదాత యైన పరమేశ్వరని
 మఱచకుండురుగాక! సత్యస్వరూపునియందు సంపూర్ణవిశ్వాస
 ముంది యొందురుల యున్నతిసాధనము కొఱకును సుఖ
 వర్ధనము కొఱకును యత్నించు చుండువారగుదురుగాక!

ఏ కాకీజీవనవధే వ్యచరత్. అధునా వివాహసంబంధజనితః
 గురుతరభారః యువయోర్హస్తే న్యన్తః. అద్య యవాం
 సంసారస్య ప్రథమసోపానే పాదం నిక్షిపథ. అవధానేన
 అగ్రసరా భవేత్తాం. అన్యవంధానః అతిదుర్గమాః. అన్య
 ప్రలోభనరాశయః అపరిమితా న్సన్తి. అవహితౌ భవేతం
 యత్ కజాచన సాంసారికమోహజాలే నాన్యతౌ మా
 భూతమ్. సాంసారిక సుఖసంపత్త్యై నర్వసుఖదాతారం పర
 మేశ్వరం నవిస్తరేతాం. సత్యస్వరూపే సంపూర్ణవిశ్వాసం
 కృత్వా పరస్పరస్య ఉన్నతిసాధనాయ సుఖవర్ధనాయచ

గృహకార్యములు సర్వమును ఈశ్వరప్రియ కార్యము లని
భావించి సాధింపవలయును.

“గృహస్థుఁడు బ్రహ్మసింధుఁడును తత్త్వజ్ఞానపరాయణుఁడును కావలెను;
ఏయేకర్థును జేయునో దానిని బ్రహ్మయనందు సమర్పింపవలెను.”

అనెడి బ్రాహ్మధర్మముయొక్క యీశుభోదేశమును హృద
యగతము చేసికొని, సర్వమునుమీరు ఈశ్వరునకు సమర్పింప
వలెను. అతఁడు విష్ణు రోగ శోక భయ విపత్తి సాప
తాపములనుండి యుద్ధరింపఁగలఁడు.

2. (వరుసిగూర్చి) శ్రీమన్ — త్వం నియతమగా సీభార్యయొక్క
శుభాభివృద్ధియందును త్వం గృహవాఁడవు కమ్ము. ఉప్యదు పరమే
శ్వరునిచేత నిత్యము సాంసారికమైన సంసారభార ముంచఁబడి
నది. నీవు నిత్యము ప్రేమయొక్కను సత్కర్త శీలుఁడవునుకమ్ము.
సాంసారికమైన సంసారమువల్ల నుత్పన్నమగు నుత్పత్తి భవమును శాంతచిత్తుఁ

యత్నశీలం భవేతాం. గృహకార్యైః సర్వాణి ఈశ్వర
ప్రియకర్తావతి తత్త్వా సాధయేతాం

“బ్రహ్మసింధుఁ గృహస్థుఁ స్యాత్ తత్త్వజ్ఞానపరాయణః

యద్యదేకర్థమేకమర్థే తత్త్వజ్ఞాన సమర్పయేత్.” ఇతి

బ్రాహ్మధర్మశాస్త్రము శుభోదేశము హృదయగతంశ్చ త్వా,
సర్వంహియసమో. ఈశ్వరాయ సమర్పయేత్. స యుష్మాన్
రోగ శోక భయ విపత్తి సాప తాపేభ్యః ఉద్ధరిష్యతి.

2. శ్రీమన్ — త్వం నియతం తవపత్న్య మంగళవర్ధనే యత్నశీ
లో భవ. అద్య పరమేశ్వరేణ తవసానో సంసారస్య గురుతర
భారో న్యస్తః. త్వం సంయుతేంద్రియః సత్కర్త శీలశ్చ భవ.
సాంసారికాయాం సర్వస్యా మవ్యవస్థాయాం శాంతచిత్తో
భవ. యథా ఆత్మానం తత్త్వ మున్నమిశుంచనయతో

డవు కమ్ము. ఏప్రకారముగానిన్ను కాపాడుకొనుటకును ఉన్నతి నొందించు కొనుటకును యత్నము చేయుదువు, ఆప్రకారముగానే నీభార్యను సహితము సవిత్రమైన ధర్మపథమునందు ఉన్నతిని పొందించుటకు యత్నించువాడవు కమ్ము. ఈమె సత్యసుఖమార్గమునందు చిరకాలము నీసఖివలె చరించు లాగున, ఉపదేశముచేతను దృష్టాంతముచేతను నిత్యమును సత్కార్యముయందును గృహశృత్వముల యందును నిరతురాలినిగా దిద్దుము.

3. (వధువును కూర్చి) శ్రీమతి——— దేవీ! దేనిచేత నీభర్తకు మంగళములు కలుగునో దానిని నీవు మనోనాక్కా-యముల చేత నాచరింప వలయును. నీవు భర్తయం దేకాగ్ర మనస్సుతో నుండుము. నీమీద కొంత కష్టపడి యుపదేశించునో దానిని నీవు పాలింపవలయును. నీవు వలెయే ప్రాణముగాఁ గలదాసభ్యులు సదాచార్యును కన్యకులు. అవరమితవ్యయము కాని యెవరితోను కలహించు నాని యెవరిన కుండుము.

భవిష్యతి లేదా లేకవచ్చుటపై బట్టి భర్తచే ఉన్న మిత్రం యర్హుడేనీభవ. ఉపదేశేన దృష్టాంతేన సత్యం తాం కళ్యాణ కాక్షేషు గృహశృత్వేషు సంరక్షాం తక్ష యత్ సా సత్య సుఖవర్తన చిరం చే సఖివ చరేత్.

3. శ్రీమతి——— దేవీ! దేనిచేత విభిన్న మంగళాని భవేయః కాయవృద్ధిసోభి స్వయా తథావసరేషు. త్వం భర్తరి ఏకాగ్రమనసా త్తవ, తవహితాయన యత్ అవేక్షతి త్వయా తత్పాలనీయమ్. త్వం పతిప్రణా సదాచారా భవ. అవరి మితవ్యయం నా కేనాపి సహ కలహంనా నానుతిష్ఠ. ఏవం

ఈవ్రకాతముగా భర్తయొక్క సాహాయ్యము నందును
ఆత్మోన్నతిసాధనము నందును యత్నించుదానపు కష్టము.

4. (ఉభయులను గూర్చి) కరుణామయుడైన పరమేశ్వరుడు
మీ కుభయులకు డేమ మొనఁగునుగాక! ఓం శాంతి శాంతి
శాంతిః.

(నధూవరులొండొరుల కంతమునందు వుష్పహారములువేయ
వలెను. మంగళముపాడి స్త్రీలు హారతియియ్యవలెను.)

సమాప్తము.

భర్తఃసాహాయ్యే ఆత్మోన్నతి సాధనేచ యత్నశీలా భవ.

4. కరుణామయః పరమేశ్వరో యువయోః డేమం విదధాతు!
ఓం శాంతిః. శాంతిః. శాంతిః.

సమాప్తః.

